

Bilag 5.*Spørgsmål 13:*

Af ministerens besvarelse af udvalgets spørgsmål 11 fremgår, at Politimesterforeningen stillede sig negativt til gennemførelsen af en gebyrordning. Udvalget ønsker Politimesterforeningens begrundelse herfor.

**FORENINGEN AF POLITIMESTRE
I DANMARK**

Den 12. februar 1973.

Under henvisning til ministeriets skrivelse af 6. februar 1973 (4.k.j.nr. 1972-3801-70) skal jeg med hensyn til det af folketingets retsudvalg stillede spørgsmål angående begrundelsen for, at jeg som politimesterforeningens repræsentant har stillet mig kritisk til tanken om gennemførelse af en gebyrordning vedrørende våbentilladelser udtale følgende:

Af de ca. 20.000 våbensager, der årligt behandles af politiet, må det antages, at hovedparten angår anskaffelse og fornyelse af jagtvåben (salonrifler og jagtrifler, idet haglgeværer ikke kræver tilladelse). Et meget lille antal sager angår pistol- og revolvertilladelser af hensyn til ansøgerens personlige sikkerhed, men hertil vil nu komme et større antal tilladelser til sportsskytter til anskaffelse af pistoler og revolvere (overvejende særlige skiveskydningsvåben).

1. Kontrollen med *jagtvåben* tilsigter i det væsentlige at forhindre, at disse kommer i hænderne på unge mennesker uden den fornødne uddannelse i våbenbrug og omtanke med hensyn til benyttelsen, medens der bortset herfra ikke kan siges at varetages noget egentligt sikkerhedshensyn ved udstedelsen af tilladelser til jagtvåben, hvilket fremgår af, at enhver, som har løst jagttegn, kan opnå tilladelse til et eller flere jagtvåben. Når disse tilladelser efter praksis (støttet ved udformningen af de anvendte standardblanketter til våbentilladelse) kun gives for 5 år, har tanken hermed væsentligt været, at man herigennem kan undgå at pålægge indehaverne af tilladelse at foretage anmeldelse om flytning til anden politikreds, med deraf følgende administrativt besvær, idet den pågældende i stedet for ved

Svar:

Der henvises til vedlagte skrivelse af 12. februar 1973 fra Foreningen af Politimestre i Danmark.

udløbet af 5-årsperioden gennem ansøgning om fornyelse i den politikreds, hvor han nu har bopæl, vil blive optaget i kartoteket over våbentilladelser dér, samtidig med at 5 år gamle tilladelser vil kunne udgå af kartoteket i udstedelsespolitikredsen, uden at der — ud over eventuelle stikprøver — behøver at foretages undersøgelse med hensyn til alle de tilladelser, der ikke er fornyet inden udløb.

Det må forekomme mindre rimeligt på dette grundlag at belaste personer, der opnår jagttegn og dermed ret til fornødne jagtvåben, med en væsentlig udgift ud over jagttegnsafgiften til gebyr ved udstedelse og fornyelse af våbentilladelser.

Hertil kommer, at der ved udskiftning af jagtvåben må udstedes ny våbentilladelse inden for 5-års gyldighedstiden for det hidtidige våben. En stor del af de foran nævnte 20.000 tilladelser årligt må formodes at angå sådan våbenudskiftning, og såfremt der i denne forbindelse kræves gebyr, vil dette kunne have det u hensigtsmæssige resultat, at udskiftning ved køb af brugte våben ikke anmeldes til politiet, før den tidligere tilladelse efter 5 år er udløbet (allerede nu forsummes formentlig mange anmeldelser om udskiftning).

Samme jæger vil ofte ønske tilladelse til flere våben, og der udstedes i så fald — samtidig eller successivt — flere våbentilladelser, hvorved samme person vil blive belastet med flere gebyrer, medmindre han falder for fristelsen til om muligt at undlade anmeldelse af mere end ét våben.

Såfremt der tages hensyn til de nævnte forhold vedrørende udskiftning af våben og flere våben hos samme person i en kom-